

РЕШЕНИЕ

№ 465

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6197** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на В. Ц. Д., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-002590/03.06.2022г., издадена от И. В. Й., полицейски орган в отдел ОПП при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на лицето е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна като издадена в противоречие с закона и процесуалните правила. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът - И. В. Й. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка на 02.06.2022 г., около 03.05 часа е установено, че С. В. Д. в [населено място],[жк]по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]до [жилищен адрес] управлява лек автомобил „М. Е220“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. Ц. Д., без да притежава СУМПС.Съставен е АУАН сер. АД бл. № 243035/02.06.2022 г.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 22-4332-002590/03.06.2022г. от И. В. Й., полицейски орган в отдел ОПП при СДВР.

По делото са представени като доказателства: АУАН сер. АД бл. № 243035/02.06.2022 г. /лист 7 от делото/; заповеди за компетентност на издателя на акта; справка-картон на водача /лист 9 от делото/.

Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл.23 от ЗАНН органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон.Съгласно нормата на чл.172, ал.1 от ЗДвП / в актуалната ѝ редакция / принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2.“а“, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи / чл.165, ал.1, т.1 от ЗДвП/.По делото е приложена Заповед №513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, с която са определени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5 б „а“ и т. 6 от ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, към ОПП-СДВР /лист 12 от делото/.

Съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, в изискуемата форма и със съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването на същата, поради което не страда от пороци, водещи до нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установено управление от водач, който не притежава съответното свидетелство за

управление на МПС или няма правоспособност да управлява МПС. Настоящият състав намира, че са налице материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ от процесния вид.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че С. В. Д., явяващ се син на жалбоподателя, е управлявал описаното МПС, като при извършената от органите проверка на отдел III – СДВР не е разполагал със СУМПС. Това обстоятелство е установено в съставения на лицето акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който съгласно чл. 189 от ЗДвП се ползва с презумптивна доказателствена сила по отношение на съдържащите се в него фактически констатации. Няма спор и по отношение на това, че същият не е собственик на караното МПС, а такъв е В. Ц. Д., спрямо който е приложена мярката по чл.171 т.2а б.„а“ от ЗДвп. При тази фактическа обстановка прилагането на принудителната административна мярка в пълна степен съответства на материалния закон.

Мярката по чл.171 т.2а, б.„а“ от ЗДвП се налага винаги в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправопособни лица да управляват МПС в защита на значимия обществен интерес от охрана на безопасното движение по пътищата.

С оглед на гореизложеното, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК съдът намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

От ответника не се претендират разноски, поради което такива не следва да му се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Ц. Д., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-002590/03.06.2022г., издадена от И. В. Й., полицейски орган в отдел ОПП при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на лицето е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП

СЪДИЯ: